

Julavslutningstal
18 december 2015

Då tar jag sats för ett jultal igen.
Och modellen för detta har ni på känn.
För det behövs ej nå'n känslig antenn.
Om ni på ett spelbolag satsat en spänn
på att jag ska rimma som vanligt igen,
ni får i bästa fall bara tillbaka den.

Jag har grubblat så väl båd' dag som natt
för att i några rim om möjligt få fatt.
Kanske faller de alla till marken helt platt.
Ni tror nog att jag fått fullständigt fnatt,
och av svamlet här framme ej fattar ett skvatt.
På sån't tal det borde nog vara straffskatt.

Jag tittar bakåt på det som har skett,
och som möjligen blev så där lite hett.
Det säkert funnits det som gått aning snett
och det som orsakat rätt mycket svett.
Saker har hänt som helt klart varit fett,
men åt annat vi har nog mestadels lett.

Du som gillar ordning och kronologi
vill säkert åt detta tal ge regi,
men det tar jag faktiskt och helt struntar i.
I detta jag känner mig fullständigt fri.
Lite huller om buller det garanterat kan bli.
Nu öppnar jag upp mitt höstskafferi:

Med klassdagar börja' höstens termin,
för att ni skulle lära känna kemin,
så att den under hösten skulle bli fin,
utan turbulens som i en flygmaskin
Kanske det var en rätt medicin,
för att på skolan hitta den rätta magin.

När jag sneglar bakåt och ser vad som hänt
märker jag: Det varit många moment.
Lektioner är det som är mest frekvent
och för en skola ligger det rätt latent.
En termin går ju fort, det är ju känt
och nu är det redan långt fram i advent.

Ganska tidigt gick en resa för alla esteter
där man kollar in danska konstfärdigheter.
Gemytet i Danmark hör till de kvaliteter
som på vissa funkar som rena magneter.
Dock deras grötspråk kan ge svårigheter
och räkneorden gör oss till analfabeter.

Jag tror ändå att resan gav er en kick,
och inspiration inför hösten alla ni fick,
och det var lärarnas avsikt och trick,
för att sätta er i ett skapande skick.
Jag dock inte sett nå'n som gjort kopparstick,
men jag har ju inte på allt överblick.

Ej heller jag sett några små mosaiker,
men jag är ej insatt i alla tekniker.
Skönt att estetlärare då inte sviker,
utan lotsar er fram i konstens mystiker.
Och från er sida de ju aldrig viker,
utan supportar som den värsta speaker.

Kreativiteten handlar om attityder:
Hårt jobb! Det är det det betyder!
Minsta motståndets lag du inte lyder,
för då blir det nog bara små plattityder.
Tack för att ni ofta korridorerna pryder.
Ni ska veta för skolan det mycket betyder.

Äntligen en ny ugn till keramiken.
Högklassig blir nu bränningstekniken.
Foton framkallar man nere i labbet,
eller kör i datorn digitalt hela klabbet.
Dessa esteter finns i Rosengården.
För bild och textil man får gå upp för gården.

Man hamnar i Solelid, det gula huset,
där på nätter det händer att man släcker ljuset.
Här det målas och skapas vissa skulpturer.
Fast någon gör också till film små figurer.
I textilen där uppe är stämningen tryckt.
Då är allt väl och det känns ju tryggt.

På a-linjen är det ett fasligt sjå.
Det är inte alltid så lätt att förstå:
alla grammatiska tempus och former,
eller knöliga matematiska formler.
Historiska årtal, besvärliga termer,
en studerandes hjärta ej alltid värmer.

Några studerar IT, det blir maskinellt,
fast över det verkar ingen ha gnällt.
Andra blickar utåt, inter-nationellt
och en resa till öst, i höst har ju gällt.
Några de verkar med händerna flaxa.
De teckenspråk lär sig hjälpligt att kraxa.

En nervositet man nu på skolan kan märka:
Hos er som hittills så coola syns verka.
En feber ni fått som i magen tycks värka
Till Afrika ska ni och ej till Amer'ka.
Med PeaceWorks och SAM ni ska samverka.
I volontärprojekt olika ni vill medverka.

Under hösten ni pluggat om det globala,
om det som i Afrika är det normala.
Men också om det som hör till det brutala.
Om detta ni mycket här fått samtala.
Ni säkert ej allt hunnit med på en skala,
men förhoppningsvis ändå allt det centrala.

Efter jul ni möter en mängd afrikaner.
För några zimbabwier och sydafrikaner
medan andra får leva hos några kenyaner.
Ni riskerar dock inte att se talibaner.
De ses ej i Afrika alls, i karavaner.
Ha det nu bra och blogga långa romaner.

Och apropå Afrika så minns vi dessa:
Två tjejer, plus en, som var riktig prinsessa.
Swazier vet inte, vad det är att stressa.
Det va' inte lönt att om tider nå't mässa.
Sån't trams gick inte in i deras hjässa.
Kulturutbyte vi fick dock en del processa.

Tre utposter finns i vårt rederi:
På Kungsporten svenskan ger bryderi.
Det högljutt kan va' som i ett tryckeri,
så lärarna har lite grann att stå i:
Att på invandrade damer få lite pli.
Men måste de alltid vara såsom vi?

Numer vi har en kurs i etablering,
Det är en del av vår nya mundering.
Med SVF och June vi gjort en gruppering:
Nyanlända flyktingar är vår fokusering.
Tillsammans med AF vi vill motivering,
där svenskan är viktig för bra integrering.

Längst bort i vår skolas geografi
ett gäng studerar ju teologi.
Församlingar behöver ej astrologi,
inte udda grenar av filosofi
och det som är rent kvacksalveri
eller annan kosmetologi.

I Saronkyrkan, vid göteborgska Skansen
kan man inte tala om mansdominansen.
Här kan de flesta ha håret som i hästsvansen.
Det alla studerar har denna substansen:
Den kristna läran får den rätta nyansen.
Och plugg med praktik ger studi'balansen.

När studenter sitter ner på sin skolbänk
kommer föreläsning oftast via en länk.
De lotsas av tre på en lagledarbänk,
som uppmuntrar till mer personliga tänk:
Vad står det skrivet? En tanke det skänk!
Då ifrån himlen det kommer ett stänk.

Ni elever är rätt så mångkulturella,
så lärarna får va' rätt strukturella.
För att de ska kunna rätt undervisa:
pedagogisk skicklighet måste de visa.
Jag vet att de ofta på detta funderar.
Det verkar ändå som att det fungerar.

De flesta har kämpat hårt denna höst,
och många kan säkert sig slå för sitt bröst.
En mängd av ämnen ni pluggat och läst
och ingen jag tror bara suttit och jäst.
Man kan inte bara va' slapper och slö
på folkhögskola här uti Mullsjö.

Två gånger har det var't uppgångsfika,
då det bjudits på bullar så magnifika,
som bakats i köket och inte på ICA.
Även om rummen är ganska så lika,
ni visar att ni är rätt uppfinningsrika.
På olika sätt ni er uppgång berika'.

Elevkvällar har det också var't några stycken.
Det var tävling och lek som gjorde intrycken.
I förra veckan det bakats ett antal smycken,
i pepparkaksdeg gjordes dessa avtrycken.
Man kan säga det blev både smak och så tycken.
I slutet av terminen det blev sista rycken.

Alla på skolan ej stannar i "vecker"
Ett par dagar för vissa tydligen räcker.
Kortkurser har vi i varierande längder
och på vissa vi invaderas av mängder.
På skolan det alltid kryllar av folk.
En del får hjälp av en teckenspråkstolk.

Att vara dövblind kan inte va' lätt.
Jag tror att jag skulle stå mig rätt slätt.
På skolan jag vet att vi ändå gör rätt
som ger kurser till dessa från en palett.
Åtta veckor om året får de va' på parkett.
Folkhögskolekurs är en allemansrätt

Konferensergäster ofta sig här bokar in.
Några tar med sig församlingen sin.
Andra sammanträder bara en kväll eller dag,
eller dansar en helg och tar ett famntag.
En skola som är tyst, den är som en grav.
Det blir liv när det ständigt är ett folkhav.

En rättvisebod är öppen vid fikaten.
Jag hoppas att du i den ofta kikat.
Här finns bland annat choklad, väldigt go'
som närapå slår en svensk Marabou.
Om du på pengar här har satt sprätt,
mår samvetet bättre, för du handlat rätt.

För att allt ska funka för den som pluggar,
går några runt och städar på muggar.
Andra i köket grejar med maten,
så att det alltid finns nå't på faten.
Praktiska grejer finns det gubbar som fixar,
medan andra med papper och pengarna trixar.

Ingen vill va' sjuk, ändå kan det hända.
Ett sms man då till skolan kan sända:
Att idag kan jag inte gå på lektionen.
Det når två vackra flickor i receptionen.
Och när en utav dem gör sig extra fin,
så drar hon helt enkelt för sin gardin.

Stöd kan man få av ett par assistenter.
De funkar dock inte som några betjänter.
På dator och kanon man kan bli besviken.
Tur att det finns de som fixar tekniken.
Vi alla som jobbar på skolan här vill,
så mycket vi kan för er finnas till.

Och vad tomt det vore förutan musiken.
Det skulle bli dö'trist som på kliniken.
Körsång och solo, en del instrument
vid såväl högtid som info numer är känt.
Vi lyssnar med glädje till alla toner,
som framförs i olika konstellationer.

Åt förra freda'ns lucia man blev lite glad.
Det behövs ljus både på land och i stad.
Vi manifesterat med att tända ett ljus
Det i världsmaskinen gått rätt mycket grus.
Terror och våld och en massa bus
vill vi slippa på jorden, vårt enda hus.

När strömmen av flyktingar letar sig hit,
finns det krafter som tycker att detta är skit
och att svenskarnas hudfärg måste va' vit.
Från sitt land man flyr endast om det är krig
eller är förföljd genom nå'n konstig intrig.
Den tanken föresvävar i alla fall mig.

Det känns tufft när våra systrar och bröder
som kommer från öster och ifrån söder
inte får husrum utan ligger och blöder
medan vi med julskinka kråset oss göder.
Nog borde det gå att de frusna vi föder
när juleljusen hos oss glimmar och glöder.

Allt fler till Sverige numera anländer.
Jag hoppas att de ska bli våra fränder
Det är den signal jag härmed utsänder.
På skolan kommer många från olika länder
Både åt öster och väster vi oss vänder.
Jag räknat på fingrar och mina händer

Och ser att här finns de från långt-bort-i-stan
Dock ej, vad jag vet, nå'n som är från Bhutan.
Men Assyrien, Australien, Kuwait och Iran.
Amerikaner, ungrare och minst en japan.
Folk från Polen och Syrien och Afghanistan
En portugis, en tyska och en från England.

Här finns en som vi säger är en slovak
Och en finska och någon som är från Irak.
Vad jag vet ändå ingen som är född i kajak
och som på Grönland fiskat säl i en vak.
Men på Kungsporten finns ock under vårt tak
somalier, armenier och en marockan.

Mycket mera jag borde ha nämnt
Halloween och anslagstavleskämt.
Julbord och husband jag kunde ha klämt.
Volleyboll och alla andrum... ja flämt!
Mycket kan faktiskt berättas alltjämt.
Allt kan bara inte få plats, därmed jämmt.

Till personal och styrelse jag riktar ett tack.
Ni alla har dragit ett strå till vår stack.
Bland skolhus och människor ni gått till attack.
Ni trixat er fram, ibland i sicksack.
Ta nu ledigt, koppla av, spela schack...
Den sjunde januari får ni göra comeback .

Och utan er elever, vad gjorde vi här?
Vad nytta' det till att vi gjort oss besvär?
Vi önskar ni alla något nytt hos oss lär
och växer som människor det år ni är här.
Tiden i Mullsjö ni genom livet er bär.
Vi tillsammans har skapat god atmosfär.

Ibland kan man tro att julen är stulen.
Men tomten är inte orsak till julen,
även om han är en ganska kul en.
Inte heller Rudolf med röda mulen
som lyser upp när vintern är kulen.
Och julbocken! Det är en riktigt ful en.

Nej, det hände en sak i byn Betlehem.
Ett barn där föddes, du vet säkert vem.
Jag tror att på det du säkert har kläm.
Ett stall blev Jesusbarnets första hem.
Sitt liv han sen gav i Jerusalem,
för alla människor. Han älskade dem.

En tanke vi därför det barnet kan skänka,
när på ottan i kyrkan vi gärna oss bänka'.
Midvinternattens köld ej sågs glittra'
när jag i idag kom hit i min Cittra.
Vi får hoppas det ändå till julen är vitt.
Tack till er alla! Jag nu har sagt mitt.

Denna versrad är nummer två-åtti-tre,
så det är väl dags att ni mig slipper se.
Bäst att jag slutar innan mossan börja växa.
God Jul till er alla blev min sista läxa.

Tell-Inge